

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo q[ui]ntus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. II. post Pascha

Nā vt dī apl's. j. Lop. xij. Siqd patitur
vnū mēbr̄/ cōpatiunt̄ t̄ alia me. **T**er^h
tia ē vñitas glie q̄ copetit b̄tis q̄ b̄tificant̄
in vno sumo bono t̄ b̄st possessionez vni⁹
regni. De h̄ possum⁹ exponere qd dī dñs
Ioā. xiiij. Vlos videbitis me qz ego viuo
t̄ vos viuet̄ i illo die: vos cogiscet̄ qz ego
in p̄ce meo suz: t̄ vos in me: t̄ ego in vob.

Q̄ q̄nta ibi glia: q̄nta leticia in visione illa

q̄n. s. dī Job. xxij. Videbūt facē ei⁹ in

iubilatione. Et Esa. xxij. Regē in deco-

re suo videbūt. Hui⁹ vñtis amenitatem

t̄or̄ debem⁹ desiderare viscerib. Exemplū

legit̄ q̄ i ecclia bri pe. de Colonia cum eēt

qdā obessa a demone: t̄ḡit t̄ alia obse-
sam sguenire. Mox alta t̄ alterā cepit i-

surgere t̄ clamo: ibi suis t̄ tñuelis seſe af-

ficeret: demō demoni dicebat Mis̄er qd cō-

sentieđo lucifero sic de celestium⁹. Et ale-

rādit, q̄re fecisti: Lūc illi q̄s penitūdinis

ib̄a p̄ferrēt; alter eop̄ subiūxit. Tace: ista

pñia ē nimis sera. Lūc qdā circūstātes in/

terro gauet̄ demonē illū. Quid bñ facere

velles ut ad celū vñ cecidisti redire posses

R̄dit. Si ect̄ colāna ferrea plēa rasor̄s

et clavis acurissimis circūquaḡs armata a

terra v̄lq̄ ad celū erecta: ex nūc v̄lq̄ ad vi-

em iudic̄ si carnē habere in q̄ pati possem

me p̄ illā velle trahi nūc ascēđeo/nūc de-

scēđeo/dūmō rādē puenire possem ad ce-

lest̄ h̄itatois amenitatem atq̄ pulcritudiez

t̄ gliaz de q̄ḡ supbiā cecidi. Q̄ q̄ntiseri q̄

no diligenter laborat̄ p̄adep̄rē tāti boni

vbi ē oīm gaudio t̄ plenitudo. Q̄ q̄gaudi

osa brōy vñitas t̄c. Vñ dī dñs Esa. lxx.

Ecce ego creo hierlm exultatiōez: t̄ p̄plm

ei⁹ gaudiū. Notate verba. Non dī: creo in

hierlm exultatiōez v̄l aliquid tale. sed ipsa ci-

uitas erit exultatio. Nec dī: dabo p̄plo ei⁹

gaudiū v̄l p̄pls ei⁹ erit gaudiosus: sed erit

ipm gaudium/ppter imensitatē gaudiū ex-

psius designandā..

Erti⁹ ar. Aud̄ t̄c. Limet̄ ne priuari

eludi. Dic̄is forte. Vñ dñs p̄p̄i sanguis

cōmercio h̄ nob̄ adq̄uiuit: iō lecuri su⁹ qz iā

sus h̄em⁹ ad h̄. Sed videte ne renūciatis

aut iā renūciauerit̄ iuri vñ. Lex dī. Juri

p̄ se introducto q̄libet renūciare pt. l. s̄iq̄s.

L. de pact̄s. Pone casum de iure heredit̄

sarto in fauore aliqui⁹ adq̄sito: cui ille renū-

ciare p̄ot. Estaūt h̄ notandū q̄ ch̄is para-
disum adq̄uiuit t̄m p̄mēbris suis. Vñ de-
pe. di. j. c. Dis q̄ n̄ diligit. dī. Btitudo so-
lū mēbris ch̄i paraſ. Nota igit̄ q̄ iuri padi
si renūciat̄ q̄ se de mēbris ch̄i fac̄ mēbris
diaboli t̄c. Nā vt dī Pau. iij. L. vi. vi. Que
cōuentio ch̄i ad belial t̄c.

Sermo q̄ntus
Dignosco o:

e ues t̄c. Eratis oues errantes: h̄
ouersi est̄ nūc ad pastore t̄ epi-
scopū aīaz v̄ay. j. Pe. q̄. ibi ostendis quo
oues pastore coḡscit̄ Ubi sit tria notada
Primum precedens misericordia condicio.
Eratis sicut oues errantes.

Secundū desiderāda dispositio. sed quer-
Lertiu memorāda pastoris p̄. (si eh̄
iratio seu p̄ductio ad pastore. rep̄m aīaz
nū v. De p̄mo t̄ scđo Esa. ix. Hiratib
in regiōe vmbre morte lux ora eis. De

terto Heb. iiiij. H̄em⁹ p̄tōficē magnu q̄
penetrauit celos ielū filiu dī t̄c. Log. t̄c.
P̄ Rim⁹ ar. An illa noticia q̄ oues ch̄i
ch̄im cogscit̄ dicēda sit sapia: Vide
vñca in. lx.

Secundū ar. In p̄ced. t̄c. Nūc dicem⁹
strōnem q̄re veri fideles noīe ouīi des-
signif. Ubi notadū q̄res pulcras p̄ies

Prio ē aīal inocētissimū (rates h̄i omis-
Sedō ē aīal obedientissimū.

Lertio ē aīal fructuosissimū.
Prio ē aīal inocētissimū.

ter: nō mordet: nō p̄cutit pede neḡ cornu.
Sic q̄ ch̄i s̄t opt̄z ē īnocētes. ps. Inno-

cētes t̄ recti adhe. mibi. Nō mordētes del-
te detractōis: nō yim iserētes cornu auro
r̄spat̄z neḡ p̄cutētes pede rācor̄z. ps. Am-

bulās i via inactāta hic mibi mīst. Sed
cūdo ē aīal obedientissimū. na a pueri dūt
cū: obtēmp̄at̄ et obedit. E dñs dī Jo. x.

Oues mee vocē m. audiūt. Aleuin⁹. i. p̄ce
tes deo t̄ ecclie qm̄ nō est̄ de ouib̄ ch̄i.

Lertio ē aīal fructuosissimū sue vñlissi-
mū: qz q̄cūq̄ ip̄sī s̄t: vñlīa s̄t: ossa: fūm⁹:
bodelli: pellis: caro: lana. Sic fideles ch̄i
debēt ē ī fructuosissimū i bonis opib̄ mie: iustis
cie t̄c. Vñ t̄ repido q̄ negligit se exercere i
bonis opib̄ dī dñs Apoca. iij. Q̄ repido

Incipit te euomere ex ore meo. Heu heu ti
meo q̄ pauci & ditiōes sup̄dictas habente
tino econtrario ples sunt siles hedis feri
dis sterilibz & salientibz sine iugo. Audi hie
rem. iij. Asperi terrā & ecce vacua erat. s. a
bono ope & nibili. p̄tēm p̄ter multitudinē
nē iniqtū. Jō mlti lupis infernalibz reh
linquunt. Un Matt. xx. Multū sūt voca
ti pauci & electi. Exemplū legit q̄ q̄
dam cancellari. Parisiēn. q̄ fuit magne re
putationis apud doctores & magne edifi
cationis in Simonibz in mortē articulo ad
suratus est ab ep̄o parisien. vt si autoritas
sua posset in eū post mortē appareret ei et
de statu suo referret istra tristitia dies. Hic
igit. xxx. Ne cū esset ep̄s solus i camere ave
nit ille nigra capa induit. fetidus et olens
narrās ei quō dānat̄ esset. Lūc̄ miraret
ep̄s & causa sic dānationis quereret rūdit ei
di. Quia q̄ feci p̄pter gl̄iam hūanā feci & q̄
sciuī & habui tanḡ a me eēnt: mihi alīci/
pli. Quesiuit aut ab ep̄o q̄ hora & q̄d eēt i
mundo. Qui dixit ep̄s q̄i hodie ē. xxx. di/
es mortis tue. Et ille ait. Ve ve nobis
dānatis in inferno q̄ credebam̄ mūdi cō/
sumationē esse p̄ iniquā nec credebā tot eē
anias in mundo q̄d iā vidi descendentes in
infernum. Ira emvidēntiae descendere in ih
fernū sicut nix de celo sūg terra. Ve his q̄
cū talia legūt vel audiunt nō timet nec co
vertunt ad dñm. O miseri mortales pere
grini & aduene in h̄ miserabilis seculo p̄ca
uete yobis ne p̄ tā modico hui⁹ vite curri
culo moret incurritis sempiternā. Lunc
audit̄ plures dānandos & saluandos ti
mete s̄z non p̄terea desperet̄ s̄z penitenti
ut dei misericordiam inueniat̄. dt em dñs Sa
cha. j. Conuertim̄ ad me & ego cō. advos

& mēfā aduersarij: nōne p̄sumeret renūcia
re iuri suo. Sic fac̄ miser ch̄ian⁹ cū peccat
Quicq̄d em ore dicat tñ in ope ch̄ian⁹ relin
q̄z diabolo adh̄eret. de h̄mōi dicit̄ Paul⁹
ad Titū. j. Confiteñ se nosse deū. fac̄s at
negant cū sint abomini. & incredibiles & ad
dē opus bonū reprobi. Non sunt ḡ tales d
ousibz christi.

O Dgnosco o.

z. Ego sum pastor bon⁹. Jo. z.
Aunc conuenient̄ legit euāge
liū istud in q̄ habetur quomō dulcis iesus
animā posuit pro nobis ne a memoia laq
batur eius passio inter gaudia resurrectio
nis vt sic discamus vite presentis dulcori
amaritudinē. Ammiserere iuxta illud Eccles
iastici. xj. In die bonorum ne sis imemor
malorum. Se autem dominus comparat
pastori. Tum quia vilibz se induit p̄hal.
z. Formā serui accipiens. Tum quia oues
id est fideles pascit. pastor enim dī a pascē
do. Tum q̄ oues suas cognoscit ut dicūt
verba thematis. Salutatio

Bognosco z. c.
Primus ar. An ch̄is velit oēs ee de
nūero ouii suap. Gl̄ide dñica. iij. p̄
Epiph. ser. iij.

Secundar. In p̄ce. z. c. Dicim⁹ d̄ ouii
stori. s. d̄ vigilātia q̄ d̄ ee i eo. d̄ autē tri
p̄ria ē vigilātia sedule visitat̄ oīs (plex
H̄cda ē vigilātia charitatue expōn̄s.

Tertia ē vigilātia solicie collectois.
P̄ria z. vii di. dñs Eze. xxiiij. Ecce ego
ip̄e reḡrā oues meas & visitabo eas sic vi
sitat pastor gregē suū: sic debēt facere eccl.
sie pastores exēplo ch̄i ut sic saluti ouii. p
uiceāt. S̄z heu pauci hodie curā aiay. ha
bēt: s̄z mlti curā pecunia. De talibz Eze.
xxiiij. Ve pastoriū isrl̄ q̄ pascebāt seip̄os
Berm. sup̄ Eant. ser. x. Quant̄ hodie de
his q̄ aiās receper̄t q̄d sine miserabili ge
mitu dicēdū nō ē)ch̄i opprobria spūta: fl̄a
gella: clavos: lanceā: crucē: coronā & morib
rem hec oia in fornace auaricie conflant et
relucta societate & mesa regḡ irer ad domū
p̄figunt & in adq̄litionē turpis questus p